

kunde være flet. Naar endelig det ærede Medlem trode at finde en Analogi ved at henvise til Loven af 26de Marts 1870 om Aflysningen af Kvægtiende og Smaaredsel og mente, at man der skulde have anerkjendt denne Grundsætning, saa vil jeg sige: ja, det har man ganske sikkert gjort, fordi det maasse var den eneste Vej, ad hvilken man her kunde gaa, idet man ikke havde Gjenstanden for sig, saa at man kunde vurdere den, hvilket man derimod har i Jorden; men det ærede Medlem maa desuden ikke glemme, at Loven af 26de Marts 1870 er bygget paa Loven af 19de Februar 1861 for Kongeriget, der netop har den samme Grundsætning; og altsaa er det i fuldkommen Konsekvens dermed, naar man nu siger, at Kongerigets Lovgivning ogsaa skal gjælde for Korptiendens Aflysning, forsaavidt denne ikke allerede ved lovgyltige Bestemmelser er bleven fastsat. Naar nu det ærede Medlem, idet han selv erkjender Banstelligheden af den af ham antydede Fremgangsmaade, vil have, at man kun skal nøies med at udfinde, hvis det er muligt, hvad Sognet har givet — og det ærede Medlem vil ganske sikkert ikke modsige mig, naar jeg siger, at han derved venter, at man skal komme til ikke saa ganske Lidet under det, de virkelig kunne yde — og at man derefter skal, naar man ikke paa anden Maade kan komme tilrette med dem, ved et Skjøn fordele Afgiften paa de enkelte Beboere, da forekommer dette mig at være en endnu vanskeligere Opgave, man her vil stille Tiendekommissionerne, end den, man vil stille dem efter Loven, og end den, man har stillet dem i hele det øvrige Kongerige; thi der forlanges ikke blot, at man skal kunne skjønne om de Ting, hvorom der ikke kan skjønnes, men hvorom der maa Visshed for, hvad der overhovedet har været svaret, men dernæst vil man have, at Kommissionerne i deres Skjøn over den enkelte Eiendom ikke blot skulle skjønne, hvad denne kunde have givet i Tiende, men tillige, hvorledes denne Tiende nu bør reduceres i Forhold til den hele vilkaarlige Reduktion, man har foretaget iforveien. Jeg anser hele denne Maade, at gaa frem paa, der dog i tidligere Tid havde

en vis Frivillighedens Karakter, for at være aldeles unutilig i en Lovgivning, naar man overhovedet vil have en nogenledes rimelig og hurtig Ende paa disse Sager. Jeg for mit Vedkommende har den Tro, at den væsentligste Følge af denne Lov vil være — maasse med Undtagelse af Grø, det tør jeg ikke sige — at Folk nu opgive, — jeg tør vel næsten sige — den Egenfindighed, der hidtil har hersket, at de ikke have villet afløse deres Tiende, at de ville komme med nogenledes rationable Tilbud, og at man da igjennem frivillig Overenskomst vil søge at faa Sagen ordnet uden Kommissionens Mellemkomst. Det er efter min Formening den for alle Parter ønskeligste Maade og den, hvorved der med størst Billighed kan tages Hensyn til samtlige Forhold, deriblandt ogsaa hvad de have svaret i de sidste 10 Aar, og jeg holder mig overbevist om, at der ikke fra Regeringens Side vil blive negtet Approbation paa saadanne Overenskomster, naar de blot holde sig indenfor rimelige Grændser. Jeg skal derfor tillade mig bestemt at modsætte mig Uendringforslaget under Nr. 3 som for mig uantageligt, at fraraade det ærede Thing at vedtage Uendringforslaget under Nr. 2, og under Forudsætning af, at man vil følge mig her, da henstille til det ærede Thing, om det finder Uendringforslaget under Nr. 1 at være af den Betydning, at Loven derfor bør tilbagesendes til Landsthinget.

Schlepperegl: Det synes rigtignok, som om det ikke vilde være principielt rigtigt at bruge en anden Fremgangsmaade ligesoverfor disse Distrikter end den, der er brugt i det øvrige Danmark. Jeg vilde principielt være imod enhver Afvigelse, saaledes at disse Distrikter blive stillede paa en anden Maade end den øvrige Del af Landet, naar dette havde en blivende Indflydelse; men det er jo kun en Afgjørelse engang for alle, og derfor kan jeg ikke antage, at der kan være Noget i veien for at komme de Duffer imøde, som ere udtalte i Uendringforslaget under Nr. 3 til § 6, og det saameget mindre, som jeg tror, det vilde vække en hel Del Misforståelse, naar disse Distrikter, som ere indlemmede i Konge-